

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ E. V.**, bývajúcej v P., zastúpenej JUDr. M. G., advokátom vo V., **2/ H. H.**, bývajúcej v B., **3/ A. B.**, bývajúcej v P., **4/ J. Š.**, bývajúceho v L., **5/ J. Š.**, bývajúceho v B., **6/ M. M.**, bývajúcej v B., **7/ V. Š.**, bývajúceho v P. a **8/ A. K.**, bývajúcej v K., proti žalovaným **1/ J. S.**, bývajúcemu vo V. a **2/ M. S.**, bývajúcej vo V., zastúpení JUDr. D. Č., advokátom v M., **o určenie rozsahu dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 3 C 1110/1999, o dovolaní žalobkyne 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11. júna 2008 sp.zn. 3 Co 51/2008, 3 Co 62/2008 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 11. júna 2008 sp.zn. 3 Co 51/2008, 3 Co 62/2008 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, ktorým tento zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že do dedičstva po ich starej matke A. Š., rod. B., zomrelej X. patrí spoluvlastnícky podiel v pomere 1/6 k nehnuteľnosti parc. č. X.-záhrada o výmere X. m² zapísanej na LV č. X. katastrálneho územia P.. Takto rozhodol, keď sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že medzi pôvodnými pozemnoknižnými spoluvlastníkmi parciel mpč. 22, 24/a, 24/b a 23 došlo k reálnemu rozdeleniu nehnuteľnosti na samostatné časti s vyznačenými hranicami, ktoré nadobúdatelia na základe reálnej del'by nadobudli do vlastníctva. Z tohto dôvodu aj podľa názoru dovolacieho súdu nebolo možné považovať žalobu žalobcov o určenie rozsahu dedičstva za dôvodnú. Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým žalovaným náhradu trov konania nepriznal zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil

vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, keď mal za to, že postup prvostupňového súdu bol v rozpore s ustanovením § 151 O.s.p. Zároveň zrušil uznesenie súdu prvého stupňa z 28. januára 2008 č.k. 3 C 1110/1999-406, ktorým zamietol návrh právneho zástupcu na priznanie trov právneho zastúpenia (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa 1/, keď prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. a ako dovolací dôvod uvádzala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.). Navrhla obidva rozsudky nižších súdov zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Vranov nad Topľou na ďalšie konanie. Mala za to, že odvolací súd pri svojom rozhodovaní nerešpektoval právny názor vyslovený dovolacím súdom v jeho zrušujúcom rozsudku z 20. decembra 1990 sp.zn. 7 Cz 36/90 a to i napriek tomu, že právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní je záväzný (§ 243d O.s.p.). Trvala na tom, že žalobcovia preukázali nadobudnutie vlastníckeho práva ich právnej predchodkyne v pomere 1/6 k označenej nehnuteľnosti.

Žalovaní 1/, 2/ navrhli dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.) a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.) alebo potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné.

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci rozhodoval v konaní pred ním vedeným pod sp.zn. 7 Cz 36/90 na základe sťažnosti pre porušenie zákona podanej generálnym prokurátorom Slovenskej republiky. Konanie o sťažnosti pre porušenie zákona upravoval Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31. decembra 1991 v ustanoveniach § 236 až § 243. Tento inštitút (sťažnosť pre porušenie zákona) nahradil nový mimoriadny opravný prostriedok – dovolanie, zavedený novelou Občianskeho súdneho poriadku, účinnou od 1. januára 1992 (§ 236 a nasl. O.s.p.). Podanie dovolania závisí od účastníkov, je viazané zákonnou lehotou a sú uvedené dôvody, pre ktoré možno rozhodnutia odvolacích súdov napadnúť týmto opravným prostriedkom (rozsah prípustnosti). Konanie na odvolacom súde je osobitne upravené a tiež Občiansky súdny poriadok upravuje spôsob, akým dovolací súd môže vo veci rozhodnúť (§ 242 a nasl. O.s.p.). V prejednávanvej veci je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že v rámci takéhoto konania (dovolacieho) nebolo vydané žiadne rozhodnutie dovolacieho súdu, v ktorom by bol vyslovený jeho právny názor na prejednávanú vec.

Keďže dovolací súd v danej veci doposiaľ nerozhodoval, prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. nemožno vyvodzovať.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p., neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania, smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku a uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené, v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom

zistené, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne 1/ v súlade s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný odmietol. Pritom riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku § 146 ods. 2 O.s.p., pretože trovy žalovaných 1/, 2/ vzniknuté v súvislosti s ich vyjadrením k dovolaniu nepovažoval vzhľadom na jeho neprípustnosť za potrebné na účelné bránenie práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová